ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

«ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΧΩΡΑ»

Κατὰ τὸ ἀεροπορικόν του ταξείδιον πρὸς Ἰωάννινα, ὁ κ. Καραμανλῆς, γενομένου λόγου περὶ τουρισμοῦ, εἶπεν:

Ἐὰν ὁ Λαὸς τὸ θελήσῃ στὶς 19 Φεβρουαρίου, κατὰ τὴν προσεχῆ τετραετίαν ἡ Ἑλλὰς θὰ γίνῃ πραγματικὴ τουριστικὴ χώρα τῆς Εὐρώπης.

Ἀλλοίμονον! Τὴν 16ην Νοεμβρίου 1952 ὁ λαὸς ἐψήφισε Παπάγον καὶ ἀνεπτύχθη ὁ τουρισμός, ἀλλὰ εἰς βάρος τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, μὲ τὴν ὑποτίμησιν τῆς Δραχμῆς. Μὲ τὸ νὰ ὑπόσχεται περαιτέρω ἀνάπτυξιν τοῦ Τουρισμοῦ ὁ κ. Καραμανλῆς, Κύριος οἶδε τί ἔχει κατὰ νοῦν νὰ πράξῃ διὰ νὰ γίνῃ ἡ Ἑλλὰς φθηνότερη... διὰ τοὺς ξένους! Ἀλλά, θὰ τοῦ μείνουν τὰ σχέδια...

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΝ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κ. Δημάρχου διαμαρτυρίας τῶν περιοίκων τοῦ Γ' Προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ καὶ τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους. Οἱ πρῶτοι διαμαρτύρονται διὰ τὴν ἔλλειψιν ὑπονόμου καὶ οἱ δεύτεροι διὰ τὴν κακὴν κατάστασιν τῆς ὁδοῦ. Γνωρίζομεν ὅτι ὁ κ. δήμαρχος ἔχει περιλάβει εἰς τὸ πρόγραμμά του ἀμφότερα τὰ ἔργα τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις καθυστερεῖ ἐλλείψει χρημάτων. Εἶναι, ὅμως, τόσον ἐπείγουσα ἡ ἀνάγκη τῶν ἔργων, δεδομένου ὅτι θὰ συγχρονίσουν δύο περιοχὰς τῆς πόλεως, ἐξυπηρετούσας πλῆθος ἐργαζομένων συμπολιτῶν, ὥστε ὁ κ. Δήμαρχος πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσῃ, κατὰ κάποιον τρόπον, τὸ θέμα κατ' ἐξαίρεσιν.

Ο κ. ΚΩΝ. ΚΟΥΜΑΝΙΩΤΗΣ

Εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων διὰ τὴν στάσιν του ὁ πολιτευτὴς Ἀχαΐας κ. Κων. Κουμανιώτης, διότι τὴν προσωπικήν του πικρίαν, ἐκ τῆς μὴ συμπεριλήψεως εἰς τὸν συνδυασμὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, τὴν ὑπέταξεν εἰς τὸ γενικὸν καθῆκον τῆς νίκης τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ κ. Κουμανιώτης καὶ εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1952 ἐτήρησεν ἀξιοπρεπῆ στάσιν. διότι, κατελθὼν ὡς ἀνεξάρτητος, ἐπροπαγάνδιζεν ἁπλῶς τὴν ἐγγραφήν του εἰς τὰ ψηφοδέλτια τῆς Ἑνώσεως ΕΠΕΚ—Φιλελευθέρων, ἐπιδιώκων νὰ ἐπιδείξῃ τὴν δύναμίν του, χωρὶς νὰ ζημιώσῃ τὴν παράταξιν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει καὶ πιστεύει. Τώρα δέ, μὲ τὴν ἀνεπιφύλακτον καὶ φανατικὴν ὑποστήριξιν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ὁ κ. Κων. Κουμανιώτης, ὁ ἁπλὸς κτηματίας, ἔδωσεν ἕνα μάθημα πολιτικῆς πίστεως καὶ εὐπρεπείας εἰς ἄλλους, δυστυχῶς ἐπιστήμονας, ἀλλὰ κενοδόξους καὶ τίποτε περισσότερον. Εὖγε, λοιπόν, εἰς τὸ τέκνον τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου τῆς Ἀχαΐας.

Ο κ. ΙΩ. ΤΣΟΥΡΝΟΣ

Ὁ πρώην βουλευτὴς Γορτυνίας κ. Ἰω. Τσοῦρνος, ἐκλεγεὶς μὲ τὸν «Συναγερμόν» ἐδημοσίευσεν ἐπιστολήν, ἐξηγῶν τοὺς λόγους τῆς μὴ καθόδου του νῦν ὡς ὑποψηφίου.

«Ἀπὸ τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως—γράφει—εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ὁποίου εὑρισκόμην πολὺ πρὶν δημιουργηθῇ ἡ νέα πολιτικὴ κίνησις, ἐζήτησα διὰ δύο ἐπιστολῶν μου νὰ μοῦ παράσχῃ τὴν δυνατότητα νὰ κατέλθω εἰς τὰς ἐκλογὰς μὲ πρόγραμμα καλύπτον τὰς γενικὰς ἐκείνας ἀνάγκας τοῦ Νομοῦ Ἀρκαδίας, διὰ τῆς θεραπείας καὶ ἱκανοποιήσεως τῶν ὁποίων θ' ἀνήρχετο οὐσιωδῶς τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον μιᾶς ἐγκαταλελειμμένης, ὡς γνωρίζει, περιφερείας. Ἀτυχῶς παρέσυραν τὸν κ. πρόεδρον εἰς τὸ νὰ θεωρήσῃ τὰ τεθέντα εἰς αὐτὸν παρ' ἐμοῦ ζητήματα ὡς ἀνάξια λόγου καὶ νὰ μὴ δώσῃ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν μου ἀπάντησιν.»

Ὁ κ. Τσοῦρνος ἦτο ἕνας νέος πολιτευτής, πρώτην φορὰν ἐκτεθεὶς ὡς ὑποψήφιος τὸ 1952. Καὶ ἐφλέγετο ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν περιφέρειάν του, τὴν ἀδικημένην Ἀρκαδίαν. Ἀλλά, ὁ κ. Καραμανλῆς, ὁ ὁποῖος ὁμιλεῖ περὶ «νέων ἀνδρῶν», οὔτε ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐπιστολήν. Νέοι ἄνδρες, νέα ἤθη...

ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ

Τὸ πορθμεῖον ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν—κατὰ τὰς τελευταίας πληροφορίας—πρόκειται νὰ προσεγγίζῃ πρῶτον εἰς Κέρκυραν καὶ κατόπιν εἰς Πάτρας. Καὶ ἔτσι συμβιβάζονται αἱ ἀντιθέσεις τῶν δύο πόλεων. Τὸ κατὰ πόσον ἐξυπηρετεῖ ὁ συμβιβασμὸς τοὺς τουρίστας, οἱ ὁποῖοι θὰ κάμνουν μὲ τ' αὐτοκίνητά των δύο θαλάσσια ταξείδια ἀντὶ ἑνός, εἶναι ζήτημα ποὺ θὰ φανῇ εἰς τὴν πρᾶξιν...

Ο ΜΟΝΑΧΟΥΛΗΣ

Ἐπαναλαμβάνει στερεοτύπως εἰς ὅλους τοὺς λόγους του ὁ κ. Καραμανλῆς:

«Κατέρχομαι εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν μόνος ἐναντίον ὅλων. Ἀνέλαβα, ἐπαναλαμβάνω τὸν ἀγῶνα μόνος ἐναντίον ὅλων ἀλλὰ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἔχω συμπαραστάτην μου τὸν ἑλληνικὸν Λαόν».

Πράγματι, ὁ κ. Καραμανλῆς εἶναι τώρα μόνος, ἀφοῦ, χάρις εἰς τὰς γνωστὰς αὐλοίας, ἐξώθησεν ὅλους τοὺς μέσα εἰς τὸν Συναγερμὸν ἀντιπάλους του. Καὶ ὁ θρῆνος του ἐνθυμίζει τὴν ἀπολογίαν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος εἶχε φονεύσει ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς του: «Λυπηθῆτε τὸν... ὀρφανόν!...»

ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΤΩΝ ΔΡΟΜΩΝ

Ἀγαπητὴ «Ἡμέρα»,

Οἱ ἀξιότιμοι ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Πολυζωγόπουλος καὶ ὁ πρώην ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Παν. Κανελλόπουλος, κατὰ τὴν μετάβασίν των στὴν κατάθεσιν θεμελίου λίθου τῶν ἐργατικῶν κατοικιῶν πρέπει νὰ εἶδαν τὸ χάλι τοῦ δρόμου ποὺ τοὺς ὡδήγησε πρὸς τὰ ἐκεῖ. Αὐτὸ ἦταν ἕνα δεῖγμα γιὰ τὴν ἐγκατάλειψι τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας. Καὶ ὅμως ἐμεῖς οἱ αὐτοκινητισταὶ πληρώνουμε τοὺς ἴδιους φόρους μὲ τὴν Ἀθήνα, τὴν ὁποίαν ἔχουν φτιάξει ἀγνώριστη καὶ γιὰ τὴν ὁποίαν καὶ μόνον ἐνδιαφέρονται. Εἶναι ζωντανὴ πραγματικότης ὅτι ὅλοι οἱ πολιτευταὶ ἀνεξαρτήτως σὲ ποιὰ παράταξι ἀνήκουν, ὅταν γίνουν βουλευταὶ ἢ ὑπουργοί, ξεχνᾶνε τὴν φτωχὴ ἑλληνικὴ ἐπαρχία.

Εὐχαριστῶ γιὰ τὴν φιλοξενία

Μίμης Βαγενᾶς

ΚΑΤΑΖΗΤΕΙΤΑΙ...

Ἀγαπητὴ «Ἡμέρα»,

Πρὶν δώσω τὴν ψῆφον μου, θὰ ἤθελα νὰ μοῦ λύσῃς τὴν ἑξῆς ἀπορία:

Ὅταν πέθανε ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, τὸ κόμμα του ἔζησε καὶ ζῇ. Τὸ ἴδιο ἔγινε καὶ μὲ τὸ Λαϊκὸν κόμμα, μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Παναγῆ Τσαλδάρη. Ἐπίσης καὶ ἡ ΕΠΕΚ, μετὰ τὸν θάνατο τοῦ ἀρχηγοῦ της στρατηγοῦ Πλαστήρα, ὑπάρχει, παλαίει καὶ τὶς ἀρχές της τὶς ἀκολουθεῖ καὶ ἀσπάζεται ἕνα μέρος τοῦ Λαοῦ.

Τί συνέβη λοιπὸν μὲ τὸν «Ἑλληνικὸν Συναγερμόν», μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀρχηγοῦ του στρατάρχου Παπάγου;

Γιατὶ κανεὶς ἀπὸ τὸν χορὸ τῶν μετημφιεσμένων ὀπαδῶν του, μηδὲ αὐτοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ χοροῦ ἐξαιρουμένου, δὲν τολμᾶ ν' ἀναφέρῃ ἔστω καὶ μιὰ λέξι ποὺ να θυμίζῃ κανένα «Συμβόλαιο Θεσσαλονίκης», κανένα «ἔτος ἀγροτῶν» ἢ ὑπαλλήλων, ἢ τίποτε γιὰ τὸ Κυπριακὸ ἢ τὴν ἐθνική μας ἀξιοπρέπεια; Δὲν πιστεύω νὰ φαντάζωνται ὅτι μᾶς κοροϊδέψαν.

Λέτε νὰ ἔχουν καμμιὰ ἀμφιβολία ὅτι εἶναι ἐν τάξει ἀπέναντί μας;

Μήπως ντρέπονται γιὰ τὸ κουρέλιασμα τῆς ἐθνικῆς μας τιμῆς ἀπὸ τοὺς Τούρκους; Ἀλλὰ γιατί; Αὐτὴ ἀποκατεστάθη μὲ τὴν ἔπαρσι τῆς σημαίας. Ἀστεῖο πρᾶγμα, λοιπόν!

Τότε γιατὶ ἡ μεταμφίεσι; Θὰ εἶναι, ἴσως, ἐπειδὴ εἶναι ἀποκρηές, ἄλλωστε πάντοτε ὁ ἀρχηγὸς τοῦ καρναβαλιοῦ, ἐπάνω σὲ ἀνοικτὸ αὐτοκίνητο περιφέρεται καὶ καταλήγει τὸ μεσονύκτιον σὲ κάποιαν πλατεῖα... Στὴν Πάτρα, στὴν Πλατεῖα Γεωργίου τοῦ Α'.

Μὲ ἐξαιρετικὴ ἐκτίμησιν

Ἐργαζομένη Ληξουριώτισσα

Σημ. Συντ. Ἀπαντῶμεν εἰς τὴν ἐπιστολογράφον μας, τὴν ὁποίαν, ἐν πρώτοις, εὐχαριστοῦμεν διότι ὑπέγραψε τὴν ἐπιστολὴν μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμόν της, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν δημοσιεύομεν, σεβόμενοι τὴν ἐπιθυμίαν της:

α) Τὰ κόμματα ποὺ ἔχασαν τοὺς ἀρχηγούς των καὶ μολονοῦτο ἐπιζοῦν, σημαίνει ὅτι εἶχον καὶ ἔχουν κάποιαν ἰδεολογίαν, ἡ ὁποία συγκινεῖ μερίδα τοῦ λαοῦ.

β) Ἡ σημερινὴ κυβερνητικὴ παράταξις, πράγματι ἀποτελοῦσα μεταμφίεσιν τοῦ Συναγερμοῦ, ἀποφεύγει ν' ἀναφέρῃ τὸν τίτλον του, διότι ὁ Συναγερμὸς καταζητεῖται μὲ ἔνταλμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ πρὸς λογοδοσίαν δι' ὅσα ἔπραξε κατὰ τὴν τριετίαν. Ναί, ἀγαπητὴ Ληξουριώτισσα, ἔχουν τὴν ἀφέλειαν νὰ πιστεύουν ὅτι θὰ κοροϊδέψουν τὸν Λαόν, ἐμφανιζόμενοι πρὸ αὐτοῦ ὡς ξένοι καὶ νέοι...

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ο ΜΑΥΡΙΚΟΣ

Μικρὸς καὶ χαδιάρικος ἦταν ὅταν τὸν πρωτοπήραμε. Μὲ τ' ἀτέλειωτα παιγνίδια του σκορποῦσε μέσα στὸ σπίτι τὴν εὐθυμία καὶ τὸ γέλιο, σὲ μικροὺς καὶ μεγάλους. Ἦταν συγκαταβατικὸς καὶ δὲ χρειαζόταν γιαυτὸ μεγάλα πράγματα. Ἕνα τόσο δὰ χορτοράκι ἢ καὶ κανένα κουρελάκι κι' ἀμέσως ἄρχιζε τὰς παραστάσεις του. Γοργοκίνητος κι' ἀκούραστος πότε στρωνόταν στὸ πάτωμα κι' ἀργοκουνῶντας τὴν οὐρίτσα του περίμενε ἀνυπόμονα τὸ ρίξιμό τους καὶ πότε σαλτάριζε νευριασμένα δεξιὰ κι' ἀριστερὰ παιγνιδίζοντας μαζί τους. Γέμιζε ἔτσι κάποιο κενὸ μέσα στὸ σπίτι κι' ἡ στέρησί του μᾶς γινόταν ἀνυπόφορη. Χανόταν καμμιὰ φορὰ κι' ὅλοι δινόμαστε στὸ ψάξιμο τοῦ σπιτιοῦ γιὰ νὰ τὸν ἀνακαλύψουμε τέλος στὸ πιὸ ἀπίθανο μέρος νὰ χοροπηδᾶ πάνω ἀπὸ κανένα καινούργιο εὕρημά του ἢ νὰ κοιμᾶται κουλουριασμένο μέσα σὲ κανένα καλαθάκι.

Μὲ τὰ πρῶτα ὅμως κρύα τοῦ Γενάρη χάθηκε τὸ κέφι του. Μόλις κι' ἔκλεισε χρόνο κι' ὅμως ἔπαψε νάναι παιγνιδιάρης κι' ἔγινε ἀργοκίνητος κι' ἀνήσυχος, λὲς καὶ δὲν τὸν χωροῦσε πιὰ τὸ σπίτι. Αὐτὴ ἡ ἀπότομη ἀλλαγὴ στὴν τόσο χαρούμενη ὡς τώρα ζωή του ἔφερε καὶ σὲ μᾶς τὴν ἀνησυχία, ποὺ τὴ μεγάλωνε ἡ ἀνορεξιά του καὶ τὸ συχνὸ καὶ λυπητερό του νιαούρισμα. Ὅλες ἡ περιποιήσεις μας καὶ τὰ καλοπιάσματα πήγαιναν χαμένα. Ὡς ποὺ κάποιο βράδυ μᾶς ἔφυγε καὶ χάθηκε στ' ἀλήθεια ἀφίνοντας πίσω του τὴ παληά μας μονοτονία.

Ξαναγύρισε τὸ πρωῒ τῆς τρίτης μέρας ἀλλ' ἦταν σ' ἀξιοθρήνητη κατάστασι. Ἕνα ὁλόκληρο τσουλούφι λίγο πιὸ πάνω ἀπ' τὸ δεξί του μάτι τοῦ ἔλειπε κι' ἡ γρατσουνιὲς ποὺ φερνε στὴ μύτη του μαρτυροῦσαν πὼς ἡ πάλη του ἦταν σκληρή. Μαζεμμένος τώρα ἥσυχα στὴ γνώριμη γωνίτσα του ζητοῦσε νὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ τὴ πεῖνα ποὺ τὸ κρύο κι' ἡ διήμερη νηστεία του τὴν εἶχαν κάμη ἀβάσταχτη.

Ὅσο γιὰ τὰ παιγνίδια του, αὐτὰ τ' ἄφισε πιὰ ὁριστικὰ γιὰ τούς... ἀπογόνους του.

ΑΙΜΟΣ ΕΠΑΧΤΙΤΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ ὑπουργεῖον Ἐμπορίου (Δ)νσις Κρατικῶν Ἀγορῶν) ἀνακοινοῖ, ὅτι τὴν 13ην Φεβρουαρίου 1956 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 1.30 μ.μ. διενεργηθήσονται οἱ κάτωθι Δημόσιοι Μειοδοτικοὶ διαγωνισμοί:

1) Ἁλέσεως 7319 Μ. Τ. σίτου διὰ παρασκευὴν ἀλεύρου τύπου 85 ο)ο.

2) Ἁλέσεως 855 Μ.Τ. σίτου διὰ παρασκευὴν ἀλεύρου τύπου 70 ο)ο.

3) Παρασκευῆς 597 Μ. Τ. Ζυμαρικῶν.

Πλήρη στοιχεῖα καὶ προδιαγραφὰς δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ προμηθευθῶσι ἐκ τοῦ Γραφείου πληροφοριῶν τοῦ ὑπουργείου Ἐμπορίου (εἴσοδος ἐκ τῆς ὁδοῦ Καποδιστρίου), καθ' ὅλας τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Ἰανουαρίου 1956.

Ἐντολῇ ὑπουργοῦ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΝΑΤΣΙΝΑΣ

ΠΟΛΥΤΕΚΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

Ἀνακοίνωσις

Ἀνακοινοῦται εἰς τὰ μέλη τοῦ συλλόγου μας ὅτι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 5 τρέχοντος γίνονται ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἀνάδειξιν Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ παρακαλοῦνται πάντα τὰ μέλη ὅπως σπεύσουν καὶ τακτοποιηθοῦν ταμειακῶς διὰ νὰ ἔχουν κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Καταστατικοῦ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι.

Ἡ ἐκλογὴ ἄρχεται ἀπὸ τῆς 8 πρωϊνῆς καὶ λήγει τὴν 5 ἀπογευματινήν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς

Ἀχιλ. Μεθενίτης

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Συζητεῖται σοβαρῶς ἡ ἵδρυσις ἐλευθέρου Βυζαντινοῦ κράτους;

ΕΝΑ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ «ΜΙΛΛΙΕΤ»

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ. (Ἰδ. ὑπ.) Προσφυγικὴ ρουμανικὴ ἐφημερὶς ὑπὸ τὸν τίτλον «Λέγκτα» ἐκδιδομένη ἐν Γερμανίᾳ, ἔγραψεν ὅτι οἱ διεθνεῖς σύλλογοι τῶν διαμαρτυρομένων καὶ οἱ τεκτονικοὶ κύκλοι συζητοῦν τὴν ἵδρυσιν καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν κράτους, ὁμοίου μὲ τὸ Βατικανὸν καὶ ζητοῦν μάλιστα νὰ ἀγοράσουν πρὸς τοῦτο μίαν συνοικίαν τῆς πόλεώς μας. Ἡ ἡγεσία μάλιστα τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν αἱ ὁποῖαι τελοῦν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας διεβεβαίωσεν ὅτι θὰ εὐνοήσῃ τοιαύτην πρωτοβουλίαν καὶ ὅτι θὰ τὴν ὑποστηρίξῃ καὶ χρηματικῶς.

Παραλλήλως, ὁ Πεγιαμὴ Σαφᾶ εἰς τὴν τακτικήν του στήλην τῆς «Μιλλιγιέτ» δημοσιεύει τὸ ἑπόμενον ἄρθρον μὲ τίτλον: «Τὸ Βυζαντινὸν Κράτος εἰς τὴν Σταμπούλ».

—Εἰς τὴν χθεσινὴν «Μιλλιέτ» ὑπῆρχε μία παράξενος εἴδησις ἡ ὁποία ἀνέφερεν ὅτι οἱ διαμαρτυρόμενοι καὶ οἱ τέκτονες συζητοῦν τὴν ἵδρυσιν βυζαντινοῦ κράτους εἰς τὴν Σταμπούλ.

»Ὑπεγραμμίζετο μάλιστα ὅτι οἱ ἴδιοι κύκλοι προθυμοποιοῦνται νὰ ἀγοράσουν περιοχὴν ἐντὸς τῆς πόλεως ἀποβλέποντες εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ των.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὀρθοδόξους ρωσσικὰς ἐκκλησίας αὗται ἀνεκοίνωσαν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ κυβέρνησις θὰ ἀπεδέχετο τὴν ἀναφερομένην πρότασιν.

»Ἡ εἴδησις ἐκτὸς τῆς σημαντικότητός της ἔχει καὶ πλεῖστα σκοτεινὰ σημεῖα. Τί θὰ εἴπουν π.χ. «οἱ διεθνεῖς κύκλοι τῶν διαμαρτυρομένων τεκτόνων»; Ἄλλη ἡ σημασία τοῦ κύκλου καὶ ἄλλη πάλιν τῆς ἐπιτροπῆς ἢ τῆς κοινωνίας.

»Ὁ κύκλος δὲν συζητεῖ ἀλλὰ ἐκφέρει χωριστὰ τὰς ἀπόψεις του. Ἔπειτα, οὐδεὶς κύκλος δύναται νὰ προβῇ εἰς ἀγορὰν ἐκτάσεως. Ἀκολούθως ποίας χώρας διαμαρτυρόμενοι καὶ τέκτονες ἐπιθυμοῦν τὴν πραγματοποίησιν τούτου; Τῆς Γερμανίας ἢ τῶν ἄλλων χωρῶν; Καὶ αὐτό, ὅμως, παραμένει ἄγνωστον.

»Ὅλα αὐτὰ τὰ κλονιζόμενα καὶ ἀκαθόριστα σημεῖα ἐμβάλλουν εἰς σκέψεις ὅτι ἡ εἴδησις προέρχεται ἀπὸ μὴ ἀξιοπίστους πηγάς. Ἀλλ' οἱ γνωρίζοντες ὅτι ἤρχισε νὰ πνέῃ καὶ εἰς τὴν πόλιν ἴχνος κάποιου «βυζαντινιστικοῦ» ρεύματος θὰ μελετήσουν ὀλίγον τὴν πληροφορίαν. Ἐνθυμοῦμαι ἄλλωστε, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τὴν ὁποίαν ἤμουν μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς «Οὐνέσκο» οἱ ἐν λόγῳ Βυζαντινοὶ κατέβαλλον προσπαθείας καὶ ἐσυνέχιζον ἀλληλογραφίαν διὰ νὰ λάβουν τὴν Ἁγίαν Σοφίαν. Ἐκ περισσοῦ νομίζω ὅτι καὶ ὁ «Σύνδεσμος τῆς Ἁλώσεως Σταμπούλ» εὑρίσκεται εἰς ἀγῶνα μὲ μερικοὺς «τιργιακίδες» τοῦ Βυζαντίου.

»Θὰ παραδεχθῶ, ὅμως, ὅτι πρὸς τὸ παρὸν εὑρίσκομαι ἐπὶ τοῦ μεγάλου κωλύματος ἑνὸς τοιούτου ζητήματος μὴ δυνηθεὶς νὰ μελετήσω ἐκτενέστερα τὸ θέμα εἰσερχόμενος εἰς τὰς λεπτομερείας. Εἰς περίπτωσιν, ὅμως, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ θελήσω νὰ προσθέσω τὰς ποικίλας πληροφορίας εἰς τὴν εἴδησιν τῆς γερμανικῆς ἐφημερίδος, ὁμολογῶ, ὅτι θὰ αἰσθανθῶ ὅτι εὑρισκόμεθα πρὸ ἑνὸς ἀξιοπροσέκτου ρεύματος ἢ ἐνεργειῶν.

Παρακαλῶ λοιπὸν τόσον τοὺς εἰδικούς μας, ὅσον καὶ τοὺς ἀναγνώστας μου, ὅπως μέσῳ ἐμοῦ γνωστοποιήσουν εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Μιλιέτ» οἱασδήποτε σχετικὰς λεπτομερείας κατέχουν.

Δύσκολον εἶναι νὰ πεισθῇ κανεὶς ἐπὶ τοῦ σημείου, ὅτι οἱ διαμαρτυρόμενοι καὶ οἱ ὀρθόδοξοι θὰ ἑνωθοῦν ἐν ὄψει τῆς ἱδρύσεως τοῦ βυζαντινοῦ κράτους, ὁμοίου πρὸς τὸ Βατικανόν, ἀλλὰ ἐξ ἄλλου γνωστὸν εἶναι ὅτι μεταξὺ τῶν φανατικῶν Χριστιανῶν, ὑπάρχει ἀγὼν διὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βυζαντίου ὁ ὁποῖος συνεχίζεται ἀπὸ πεντακοσιετίας.

Πρὸς τὸ παρὸν οὐδὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἀπὸ τοῦ νὰ συστήσωμεν εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα σωματεῖα καὶ τοὺς ἱστορικοὺς καὶ τὴν κυβέρνησίν μας ὅπως τελοῦν ἄγρυπνοι δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ περίπλοκον αὐτὸ ζήτημα.

Λέγων, ὅμως, κυβέρνησιν ἔχω μέσα μου κάποιον δισταγμόν. Διότι, ἂς μὲ συγχωρήσῃ ὁ Μεντερές, μέχρι σήμερον διεπίστωσα ὅτι διὰ τὰ μεγάλα κοινωνιολογικὰ προβλήματά μας, τὰ ὁποῖα κατακαίουν τὰ «σωθικά» μας ἡ κυβέρνησις σιωπᾷ ἢ καὶ πάλιν, μᾶς συνιστᾷ τὴν ἀναμονήν, μὲ πλείστας ὑποσχέσεις.

Φοβοῦμαι, λοιπόν, μὴ τυχὸν καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτὴ ἀποκοιμηθῇ εἰς τὸν φάκελλον τῶν προθέσεων, δημιουργοῦσα θέμα δημοσιογραφικῆς πολεμικῆς ὁμοίας πρὸς τὰς περιπτώσεις κομμουνισμοῦ, πανεπιστημίων μορφώσεως καὶ ἄλλων ἐθνικῶν ζητημάτων».

Ἡ «Ἀπογευματινὴ» σχολιάζουσα τἀνωτέρω γράφει:

«Δὲν νομίζομεν, ὅτι ἀξίζει κἂν τὸν κόπον νὰ ἀσχοληθῇ τόσον ὁ Τύπος μας, ὅσον καὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν ὁποίων ἐφελκύει ἡ συνάδελφος «Μιλλιὲτ» τὴν προσοχὴν ἐπὶ ἀκρισιῶν ποὺ βλέπουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος εἰς λαθρόβια ἔντυπα, ἀκρισιῶν καὶ ἀνοησιῶν, αἱ ὁποῖαι συσκοτίζουν τὰ πνεύματα καὶ ζημίας μόνον προκαλοῦν εἰς βάρος τοῦ Πατριαρχείου μας».

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

—Ἀνακοίνωσις

Ἀνακοινοῦμεν πρὸς πάντας τούς, ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ὀφειλέτας τοῦ Δήμου ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10 πράξεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 12 Φ.Ε.Κ. τεῦχος πρῶτον, ἐπετράπη ἡ καταβολὴ τῶν πρὸς τὸν Δῆμον ὀφειλῶν ἐκ παρελθόντων οἰκ. ἐτῶν, εἰς 12 μηνιαίας δόσεις, ἐφ' ὅσον προηγουμένως ἔχουσι καταβληθῆ αἱ ὀφειλαὶ τοῦ τρέχοντος οἰκον. ἔτους 1955—56.

Κατόπιν τούτου ΚΑΛΟΥΜΕΝ πάντας τοὺς ὀφείλοντας εἰς τὸν Δῆμον τέλη Καθαριότητος, Φωτισμοῦ, Καθαριότητος τροχοφόρων, Διαφημίσεων, Ἐκμεταλλεύσεως πεζοδρομίων, ἀκαλύπτων χώρων κλπ. ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον καὶ καταβάλωσι τὰς ὀφειλὰς αὐτῶν τοῦ τρέχοντος οἰκ. ἔτους 1955—56 διὰ νὰ τύχωσιν οὕτω καὶ τοῦ εὐεργετήματος τῆς εἰς 12 μηνιαίας δόσεις καταβολῆς τῶν παλαιοτέρων χρεῶν των.

Ἐν Πάτραις τῇ 31ῃ Ἰανουαρίου 1956.

Ὁ Δήμαρχος

Β. Θ. ΡΟΥΦΟΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

Τὸ Ἐκλογικὸν Κέντρον τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἐγκατεστάθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου 66, οἰκία Χαραλαμποπούλου, τηλ. 40—57.

Οἱ κ.κ. ὑποψήφιοι τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως θὰ δέχωνται τοὺς πολιτικούς των φίλους καθ' ἑκάστην 7—9 μ.μ. εἰς τὸ ἐκλογικὸν Κέντρον.

ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ

ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ. (Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις) Ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ κ. Καραμανλῆ εἰς τὴν πόλιν μας ὑπῆρξεν ἀπογοητευτική, ὄχι τόσον γιὰ τὴν παγερότητα τὴν ὁποίαν ἐτήρησεν καθ' ὅλον τὸ μικρὸν διάστημα τῆς ὁμιλίας του τὸ προσφέξαν κοινὸν τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ πλεῖστον ἀποτελοῦσαν μαθηταὶ τοῦ γυμνασίου, ὅσον διὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀνδρὸς ὁ ὁποῖος ἐνόμιζε τοὺς λεβεντόκορμος καὶ σπουδαῖος. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἀπογοήτευσε ἐκτοὺς ἐνθουσιώντας ἀπὸ τὴν ἐθνικοφροσύνην φίλους του μὲ τὴν μετρίαν ἐμφάνισίν του, τὸ πενιχρὸν τῆς ὁμιλίας του καὶ τὸ ἀσυμβίβαστον τῆς φαινομενικῆς γενναιότητός του μὲ τὴν πραγματικὴν ρουμελιώτικη λεβεντιὰ καὶ ἀνωτερότητα.

—Οὐρέ, ποιὸς εἶν' τοῦτος καὶ τὰ κρέν' ἀλλοιώτικα; ἐρώτησεν ἕνας ὑπερήλιξ Ναυπάκτιος.

—Μακεδόνας, μπάρμπα, τοῦ ἀπήντησεν ὁ παρευρισκόμενος.

—Μακεδόνας καὶ θέλ' νὰ γέν' πρωθυπουργός; Αἴ καϋμένε Κανναβέ...

Ἡ ἀναφώνησις ἦτο διὰ τὸν παληόν μας πολιτευτὴν ἀείμνηστον Ἰωάννην Κανναβόν, ἀλλὰ ἡ ἐξήγησις εἶναι ὅτι μόνον ρουμελιῶτες λεβέντες ἀξίζουν νὰ κατέχουν τὴν θέσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Πάντως, οἱ φίλοι του μὲ τὸν ὑποψήφιον βουλευτὴν κ. Ι. Ἰντζέν, προσεπάθησαν φιλοτίμως νὰ τοῦ ἑτοιμάσουν μίαν ὑποδοχὴν ἀξίαν τῆς φήμης του, πλὴν ὅμως καὶ αὐτοὶ ἐδρέθησαν ἀπογοητευμένοι, τόσον ἀπὸ τὴν πενιχρὰν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν ἐμφάνισίν του.

—Καλύτερα νὰ μὴ ἐρχόταν ἔλεγε μετὰ μακρὰν ἀπογοήτευσιν ἕνας φίλος του.

Μ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου προκηρύσσει πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἀναδόχου ἀσφαλίσεως τῶν ἐκθεμάτων τῶν προοριζομένων πρὸς ἔκθεσιν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ περίπτερα τῶν διεθνῶν Ἐμπορικῶν Ἐκθέσεων Φραγκφούρτης, Μιλάνου καὶ Παρισίων 1956.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκταὶ αἱ νομίμως λειτουργοῦσαι ἐν Ἑλλάδι Ἀσφαλιστικαὶ Ἑταιρεῖαι.

Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Πλατείας Κάνιγγος Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ 323 τὴν 15ην Φεβρουαρίου 1956 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11ην π.μ.

Σχετικαὶ πληροφορίαι παρέχονται κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὸ ἁρμόδιον Τμῆμα τῆς Διευθύνσεως Ἐκθέσεων (ἀριθ. Γρ. 324).

Ε.Υ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς

Ι. ΙΩΑΝΝΟΥ

ΔΙΑΚΙΔΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ ΛΑΟΥ

ΠΑΤΡΩΝ

ΚΑΝΑΡΗ 58

ΟΠΙΣΘΕΝ ΠΑΝΘΕΟΥ

Σήμερον Πέμπτην καὶ ὥραν 7.45 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Σχολῆς ὁ κ. Τσιμπούλης δημοδιδάσκαλος καὶ μὲ θέμα: Ἡ μητέρα ὡς παιδαγωγός. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Τόμοι λεξικῶν "ΗΛΙΟΥ"

Ἀγοράζονται-Πωλοῦνται

"Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου"

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16 - Τηλ. 23-96

ΔΗΜΟΣΙΟ·Υ·ΠΑΛΛΗΛΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΠΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΠΟΛΥΘΕΝΤΕΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΛΟΓΩ ΟΡΙΟΥ ΗΛΙΚΙΑΣ

ΛΟΓΩ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 2500

ΑΘΗΝΑΙ. Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀποστολίδη ἐδόθη ἐντολὴ πρὸς τοὺς Διευθυντὰς τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους ὅπως καλέσουν τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τοὺς ἀπομακρυνθέντας τῆς ὑπηρεσίας τὴν 31ην Δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους λόγῳ συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας των, διὰ νὰ ἀναλάβουν ἐκ νέου τὰ καθήκοντά των.

Οἱ ἐν λόγῳ ὑπάλληλοι ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν κατόπιν τῆς δημοσιεύσεως τῆς Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ τῆς ὁποίας ἀναστέλλεται ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 2500 περὶ ὁρίου ἡλικίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Τὰ νέα ὅρια ἡλικίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων θὰ καθορισθοῦν βραδύτερον διὰ νόμου.

Η ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὸ ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν δι' ἐγγράφου του πρὸς ὅλας τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, γνωρίζει, ὅτι τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τῶν μετακινουμένων ἀπὸ τὴν περιφέρειαν ὅπου ὑπηρετοῦν, διὰ νὰ εἰσαχθοῦν εἰς νοσηλευτικὸν ἵδρυμα πρὸς νοσηλείαν κλπ., δὲν θὰ βαρύνουν πάντοτε τὸ Δημόσιον. Τὸ Δημόσιον ἐπιβαρύνεται μὲ τὰ ὡς ἀνωτέρω ὁδοιπορικὰ ἔξοδα, μόνον ἐφ' ὅσον εἰς τὴν πόλιν, ὅπου ὑπηρετεῖ ὁ ὑπάλληλος, δὲν ὑπάρχῃ νοσηλευτικὸν ἵδρυμα, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ δύναται νὰ νοσηλευθῇ οὗτος. Περὶ τούτου θὰ γνωμοδοτῇ ἡ ἁρμοδία Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ εἰς τὸ αὐτὸ ἔγγραφον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ βεβαιώνῃ τὴν ἀνάγκην νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τοῦ ὑπαλλήλου.

Ὁ ὑπάλληλος δικαιοῦται τῶν ἐξόδων μεταβάσεως εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὸ νοσηλευτικὸν ἵδρυμα, ὅπου θὰ εἰσαχθῇ πρὸς νοσηλείαν, καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν ἐξόδων ἐπιστροφῆς εἰς τὸν τόπον ὅπου ὑπηρετεῖ.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΡΩΣΣΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

συγχρονισμένοι, μᾶς εἶπαν. Ἡ φιλοδοξία μας εἶναι νὰ ἐπιτύχουμε καὶ ἐδῶ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς μεθόδου ποὺ καθαρίζει τὸ ποτάμισιο νερὸ μὲ τὴν ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια. Πρόκειται γιὰ τὴν μέθοδο ποὺ προκαλεῖ τὴν ὕπαρξι γιὰ λίγο χρονικὸ διάστημα ἑνὸς νέου στοιχείου στὸ νερό, τοῦ Ἀζωνίου, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ καταστρέφῃ κάθε μικρόβιο, ποὺ ὑπάρχει. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπολύμανσι τὸ νερὸ ξαναβρίσκει τὴν φυσική του σύνθεσι καὶ τὸ Ἀζώνιον ἐξαφανίζεται.

Δὲν ξέρω ποιὲς εἶναι οἱ ἀντιλήψεις τῶν ἰδίων τῶν Ρώσσων γι' αὐτὰ ποὺ ἔχουν. Ἐκεῖνο, ποὺ ὁ ἴδιος εἶδα, εἶναι ὅτι καταβάλλουν σὲ κάθε τομέα μεγάλη προσπάθεια ἐξελίξεως. Καὶ ἡ προσπάθεια αὐτὴ εἶναι φανερὴ καὶ στὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως.

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙΑ

Ἐπειδὴ ἀνέφερα περὶ νεροῦ καὶ διυλιστηρίων θὰ ἤθελα νὰ προσθέσω καὶ τὸ ἑξῆς: Ὅπου πήγαμε, σ' ὅλες τὶς Ρωσσικὲς πόλεις, εἴδαμε στὰ ἀπέραντα πάρκα καὶ τοὺς κήπους τεράστια συντριβάνια νὰ ἀναβλύζουν συνεχῶς. Στὴν Μόσχα καὶ στὸν χῶρο τῆς μεγάλης ἀγροτικῆς ἐκθέσεως τὸ ὕψος τοῦ νεροῦ, ποὺ ἐξέπεμπε ὁ πίδακας ἔφθανε καὶ τὰ εἴκοσι μέτρα. Οἱ Ρῶσσοι ἀρέσκονται στὰ θεάματα αὐτά, τὰ ὁποῖα κατὰ τὶς νυκτερινὲς ὧρες ἰδιαίτερα, φαντάζουν πολὺ μεγαλόπρεπα καθὼς τὸ νερὸ φωτίζεται ἀπὸ χιλιάδες πολύχρωμα λαμπιόνια. Ἀκόμη καὶ ὁλόκληρες τεχνητὲς λίμνες, ἔχουν φτιάξει οἱ Ρῶσσοι μέσα στὰ πάρκα των, δίπλα ἀπ' τὶς ὁποῖες ἀνήγειραν ὡραιότατα κέντρα ἀναψυχῆς. Σ' ἕνα τέτοιο κέντρο καθίσαμε γιὰ λίγο. Ἔκανε πολλὴ ζέστη, ἂν καὶ μέσα Σεπτεμβρίου καὶ γι' αὐτὸ κάθε τραπέζι εἶχε καὶ τὴν ὀμπρελοειδῆ χρωματιστὴ τέντα του. Κυττοῦσα τοὺς Ρώσσους, μικροὺς καὶ μεγάλους, καθὼς διασκέδαζαν μὲ τὶς φώκιες καὶ τοὺς κύκνους, ποὺ κολυμποῦσαν ἀμέριμνα στὴν διπλανὴ λιμνούλα. Πολλὲς φορὲς μάλιστα χαλοῦσαν τὸν κόσμο μὲ τὰ ἐπιφωνήματα θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως, ποὺ ἄφηναν ὅταν ἔβλεπαν τὰ ὀρδόβια αὐτὰ νὰ βουτοῦν στὸ νερὸ μὲ εὐχέρεια καὶ δεξιοτεχνία. Καὶ ἦταν τοῦτο γιὰ μένα μιὰ ἀκόμη εὐκαιρία, γιὰ νὰ διαπιστώσω ἐκεῖνο ποὺ πολλάκις ἀντελήφθην κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιοδείας μας εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν: Τὴν τόση διαφορὰ νοοτροπίας ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ρώσσων.

Καρδιογράφος

Νεωτάτου τύπου μηχάνημα Ἠλεκτροκαρδιογραφίας (Philips) ἀπολύτου ἀκριβείας διὰ τὴν ἔγκαιρον διάγνωσιν καρδιακῶν νοσημάτων, ἐγκατεστάθη ὑπὸ τοῦ Ἰατροῦ

ΜΙΧ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΤΡΑΙ

Κανακάρη 157

ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ

Τὰ πρατήρια τῆς ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ Κορίνθου 269 (Στοὰ Φουντᾶ) καὶ 337 σᾶς προσφέρουν πολυτελεῖς κουζίνας μὲ 250 δρχ. προκαταβολὴ καὶ 100 δρχ. τὸν μῆνα.

Ἐπισκεφθῆτε τὰ πρατήρια τῆς ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ

Ὁ μοντέρνος τραγουδιστὴς

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

Ἡ ΚΑΙΤΗ ΘΗΜΗ μὲ τὴν ὀρχήστρα ΛΕΥΤΕΡΙΩΤΗ σᾶς περιμένουν κάθε βράδυ στὸ

ΚΕΝΤΡΟ Γ. ΛΑΒΔΑ

(Πρώην Παπαθωμᾶ)

Ἡ καθημερινή μας ἐγκυκλοπαιδεία

ΤΟ ΜΙΚΡΟΒΙΟΝ ΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ἕνα περιεργότατον πείραμα, ποὺ ἀποδεικνύει ὅτι τὰ μικρόβια ὄχι μόνον ἔχουν συνηθείας, ἀλλὰ καὶ ἠμποροῦν νὰ τὰς ἀλλάξουν, εἶναι τὸ ἑξῆς: Ἕνα μικρόβιον ἀρρώστιας ποὺ προσβάλλει ἀποκλειστικῶς τὰ βουβάλια καὶ οὐδέποτε τὰ κουνέλια, ἐκαλλιεργήθηκε σὲ ζουμὶ ἀπὸ κουνέλι. Ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγον καιρόν, ἦτο πλέον ἀβλαβὲς γιὰ τὰ βουβάλια καὶ θανάσιμον γιὰ τὰ κουνέλια. Διότι εἶχε συνηθίσει εἰς μίαν τροφὴν ποὺ δὲν τοῦ ἄρεσε προηγουμένως καὶ ἐξέχασε τελείως ἐκείνην τὴν ὁποίαν συνήθιζε πρίν.

Διὰ τὸν ἴδιον λόγον τὰ μικρόβια ἐξελίσσονται, ὅπως ὁ ἄνθρωπος καὶ ἄλλα ζῶα, συνηθίζουν δηλαδὴ εἰς τὰς μεταβολὰς τοῦ κλίματος. Φαίνεται ὅτι συμβαίνουν κάποιαι μεταβολαὶ εἰς τὸν πρωτόγονον ὀργανισμόν των, εἰς τὸ ὑγρὸν ποὺ τὸ ἀποτελεῖ. Ἔτσι ἐξηγεῖται ἄλλωστε τὸ ὅτι διετηρήθησαν εἰς τὸν κόσμον, παρ' ὅλας τὰς τεραστίας ἀλλαγὰς τοῦ κλίματος τοῦ πλανήτου μας ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποὺ πρωτοενεφανίσθη ἡ ζωή.

Οἱ ἐπιστήμονες εἶναι βέβαιοι ὅτι τὰ μικρόβια ἦσαν οἱ πρῶτοι ζωντανοὶ κάτοικοι τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης πρὸ ἑκατοντάδων χιλιάδων ἐτῶν, πρὶν ἀκόμη φανοῦν τὰ πιὸ ἀτελῆ μαλάκια, οἱ πρόγονοι τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου.

Ὑπῆρχαν, ὅταν ἀκόμη ὁ νεογέννητος πλανήτης μας ἦτο πνιγμένος μέσα στοὺς ἀτμούς.

Φαντασθῆτε τώρα πόσα θὰ εἶχαν γίνει ἀπὸ τότε, μὲ τὸν γρήγορον πολλαπλασιασμόν των, ἂν δὲν διεξῆγαν μεταξύ των ἕνα ἄγριον πόλεμον, ἐμπρὸς εἰς τὸν ὁποῖον οἱ πόλεμοι τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι ἀστεῖοι.

Ἂν δὲν ἀλληλοτρώγοντο συνεχῶς, θὰ εἶχαν πνίξει, θὰ εἶχαν σκεπάσει πρὸ πολλοῦ ὁλόκληρον τὴν γῆν καὶ θὰ εἶχαν σκοτώσει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὰς πιὸ φρικτὰς ἐπιδημίας.

Εὐτυχῶς, δὲν ὑπάρχει τέτοιος κίνδυνος. Ὄχι μόνον τὰ μικρόβια δὲν ἀπειλοῦν νὰ καταστρέψουν τὸν κόσμον, ἀλλὰ εἶναι, ἀπεναντίας, ἡ βάσις του.

Χωρὶς αὐτά, δὲν θὰ ὑπῆρχαν ζῶα, φυτά, ἄνθρωποι. Καὶ ἡ γῆ θὰ ἦτο μία ἔκτασις ὀλόγυμνη καὶ νεκρή.

Διότι ἀπὸ τὰ ἑκατομμύρια εἴδη μικροβίων, ὀλίγαι δεκάδες μόνον εἶχον ἐκεῖνα ποὺ παράγουν δηλητηριώδεις τοξίνας καὶ προκαλοῦν ἔτσι τὰς ἀσθενείας.

Ὅλα τὰ ἄλλα, ποὺ ὑπάρχουν πανταχοῦ, εἰς τὴν ξηράν, εἰς τὸν ἀέρα, εἰς τὰς ἀβύσσους τῆς θαλάσσης, μέσα εἰς τὰ στερεὰ σώματα, ὅλα προσφέρουν πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου.

Ἡ διαρκὴς ἀποσύνθεσις καὶ σύνθεσις ποὺ ἀνανεώνει τὸν κόσμον, γίνεται ἀπὸ τὰ μικρόβια. Αὐτὰ παίρνουν τὰ χημικὰ συστατικά, τὰ ἑνώνουν μεταξύ των καὶ δημιουργοῦν νέα σώματα. Καὶ αὐτὰ χωρίζουν τὰ πολυσύνθετα σώματα εἰς τὰ ἁπλᾶ συστατικά των.

Τί θὰ ἐγίνοντο οἱ νεκροί, ἄνθρωποι καὶ ζῶα, τί θὰ ἐγίνοντο αἱ τόσαι ἀκαθαρσίαι καὶ τὰ ἀπορρίμματα, ἂν τὰ μικρόβια δὲν ἀνελάμβαναν νὰ τὰ διαλύσουν εἰς τὰ χημικὰ συστατικά των, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν κατόπιν τὰ ἴδια νέαν ζωήν;

Δὲν ὑπάρχουν, οὔτε θὰ ὑπάρξουν ποτέ, χημικοὶ ἀνώτεροι ἀπὸ τὰ μικρόβια!

Ἀπὸ 300 ἢ 400 χιλιάδες χρόνια, τὰ μικροσκοπικὰ αὐτὰ ὄντα ἀσχολοῦνται νὰ κατατρώγουν τὸ ξύλον τῶν δένδρων, τὰ ὁποῖα ἔχει καταπιῆ ἡ γῆ. Καὶ οἱ ἐπιστήμονες ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι αὐτὰ ἐδημιούργησαν τὰ κοιτάσματα τοῦ γαιάνθρακος.

Ἡ ἀντοχὴ καὶ ἡ ζωτικότης τῶν μικροβίων εἶναι καταπληκτική. Τὸ κρύο δὲν τὰ σκοτώνει.

Τὰ ρίπτει μόνον σὲ μίαν νάρκην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν συνέρχονται μόλις ξαναζεσταθοῦν. Ὡρισμένα μικρόβια ἀντέχουν ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς 180 βαθμοὺς κάτω ἀπὸ τὸ μηδέν!

Ἀπεναντίας, ἡ μεγάλη ζέστη σκοτώνει τὰ περισσότερα ἐπικίνδυνα μικρόβια, ἀλλὰ μόνον ἂν φθάσῃ τουλάχιστον εἰς τοὺς 100 βαθμοὺς εἰς τὴν θερμοκρασίαν δηλαδὴ ὅπου βράζει τὸ νερό.

Ἐκτὸς τῶν μικροβίων ποὺ φαίνονται μὲ τὰ μικροσκόπια, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα, ἀκόμη μικρότερα, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἴδῃ ποτὲ ὁ ἄνθρωπος, μὲ κανένα ὀπτικὸν ὄργανον. Αὐτὰ ὀνομάζονται ἐπιστημονικῶς «διηθητοὶ ἰοί».